

In de gevoegde zaken 109-63 en 13-64 :

Charles Muller,

ambtenaar bij de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap,

vertegenwoordigd en bijgestaan door mr. M. Slusny, advocaat bij het Hof van Beroep te Brussel,

ten deze domicilie gekozen hebben ten kantore van mr. E. Arendt, advocaat en procureur aan de rue Willy Georgen 6, te Luxemburg,

Verzoeker,

tegen

de Europese Economische Gemeenschap, c.q. de Commissie,

vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur mr. L. de la Fontaine, als gemachtigde,

ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van

H. Manzanarès, secretaris van de juridische dienst van de Europese Uitvoerende Organen, Place de Metz 2, te Luxemburg,

Verweerster,

betreffende :

1. de nietigverklaring van :
 - de stilzwijgende weigering van de Commissie om gevolg te geven aan een door C. Muller op 28 augustus 1963 gedaan verzoek strekkende tot zijn indeling, met ingang van 1 januari 1962, in de loopbaan A 4-A 5,

- de beschikking van de Commissie waarbij verzoeker werd ingedeeld in rang B 1, salaristrap 6,
 - de beschikking van de heer van Gronsveld, d.d. 11 september 1963, waarbij aan verzoeker de bevoegdheid werd ontnomen als vervanger te fungeren van het hoofd van de afdeling „salarissen en reiskosten”, de heer Blenkers,
 - van het besluit van de Commissie van 29 juli 1963 uit kracht waarvan laatstgenoemde beschikking zou zijn genomen;
2. een aan verzoeker toe te kennen schadevergoeding,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt :

A. M. Donner, *President*,
R. Lecourt (*Rapporteur*) en R. Monaco, *Rechters*,
Advocaat-Generaal : K. Roemer,
Griffier : A. Van Houtte,

het volgende

ARREST

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

I — De aan het geding ten grondslag liggende feiten

Overwegende dat Charles Muller op 1 december 1958 door de Commissie van de E.E.G. werd aangesteld bij de afdeling „salarissen en onkosten” op een post welke toen overeenstemde met de loopbaan B 7 - B 6; dat bij zijn indiensttreding de heer Blenkers een nota zond aan de directie personeelszaken (welk stuk in het persoondossier van verzoeker werd neergelegd) waarin met name van belang is de mededeling dat „wanneer C. Muller definitief de lei-

ding van de sectie reiskosten zal hebben overgenomen, hij tegelijkertijd belast zal worden met de permanente waarneming van de functie van afdelingshoofd”;

dat verzoeker op 12 december 1962 als ambtenaar in vaste dienst werd aangesteld in rang B 1, salaristrap 6, volgens het nieuwe Statuut; dat hij deze aanstelling zonder enige beperking heeft aanvaard;

dat de Directeur-Generaal Algemeen Beheer, de heer Smulders het beoordelingsrapport over verzoeker heeft aangevuld en daaraan de volgende zin toegevoegd: „vervult met grote bekwaamheid bij de Commissie een functie in categorie B — is geschikt voor een functie behorende tot een hogere categorie”;

dat verzoeker bij brief van 28 augustus 1963 heeft verzocht met ingang van 1 januari 1962 als hoofdadministrateur te worden ingedeeld in de loopbaan A 4 - A 5; dat in deze brief de volgende passage voorkomt :

„Intussen werd ik overeenkomstig artikel 102 van het Statuut als vast ambtenaar in dienst van de Commissie aangesteld „behoudens toepassing van de eventuele in onderling overleg door de Raden van de Europese Economische Gemeenschap en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie genomen besluiten betreffende harmonisatie der loopbanen en der criteria voor de indeling in de rangen” (vergelijk artikel 102, paragraaf 1, van het Statuut).

Ten aanzien van deze — in artikel 5, paragraaf 4, bedoelde — harmonisatie, die plaats vond op grondslag van bijlage I tot het Statuut „verband tussen standaardfuncties en loopbanen” bracht het voorlopig comité voor het Statuut op 28 juni 1962 een eenstemmig advies uit.

Dit advies — door de Commissie van de E.E.G. in haar 238ste bijeenkomst op 29 juli 1963 goedgekeurd — voorziet dat hoofden van een sectie, welke werkzaamheid met die van een afdeling gelijkstaat, alsmede adjunct-afdelingshoofden zullen worden ingedeeld in de loopbaan A 4 - A 5, te weten die van hoofdadministrateur.

Daar ik sedert mijn indiensttreding deze beide functies permanent heb waargenomen — gelijk blijkt uit talrijke stukken in mijn persoonsdossier en in de archieven van het Directoraat-Generaal Algemeen Beheer en van de Directie Personeelszaken, alsmede uit duizenden door mij behandelde comptabele stukken en van het fiat der verschillende betrokken administratieve

instanties voorzien — verzoek ik met terugwerkende kracht tot 1 januari 1962 als hoofdadministrateur te worden ingedeeld in de loopbaan A 4 - A 5, zulks op grond van de in dit verzoekschrift geciteerde statutaire bepalingen en de met betrekking daartoe gegeven algemene uitvoeringsvoorschriften.

Hoewel deze indeling van rechtswege uit genoemde bepalingen voortvloeit, moge ik niettemin voor het geval mijn verzoek zou afstuiten op het feit dat er in de bedoelde loopbaan te weinig plaatsen beschikbaar zijn, willen opmerken dat sedert 1 januari 1962 talrijke posten A 4 en A 5 bij de instelling vacant zijn verklaard, waarvan enkele bij het Directoraat-Generaal Algemeen Beheer. Mijn benoeming in de loopbaan A 4 - A 5 ontmoet derhalve uit dien hoofde geen bezwaar”;

dat de voorzitter van de Commissie bij brief van 18 september 1963 hierop heeft geantwoord, dat dit verzoek „grondig werd onderzocht” en daarop zo spoedig mogelijk een beslissing zou worden gegeven;

dat verzoeker, toen een antwoord van het bestuur uitbleef, op 23 december 1963 het beroep 109-63 tegen de stilzwijgende afwijzing van zijn verzoek heeft ingesteld;

dat voorts de heer van Gronsveld, Directeur-Generaal Algemeen Beheer ad interim, in een nota van 11 september 1963 aan verzoeker mededeelde dat „op grond van de beschikking van de Commissie van 29 juli 1963 de functie van het hoofd van de afdeling „salarissen en reiskosten”, de heer Blenkens, gedurende diens verlof door het hoofd van de afdeling „Organisatie” de heer Zeilmaker, zal worden waargenomen”;

dat de heer van Gronsveld in antwoord op twee verzoeken van de Heer C. Muller hem berichtte dat „... de Commissie in haar zitting van 29 juli 1963 heeft besloten dat overeenkomstig de statutaire bepalingen en inwendige reglementen bij die afdelingen of diensten welke slechts één post in de categorie A tellen, de vervanging van de op deze post werkzame ambtenaren zal geschieden door een ambtenaar in de categorie A van een andere afdeling of dienst”;

dat verzoeker bij brief van 16 december 1963 bezwaar heeft gemaakt tegen de beschikking van de heer van Gronsveld d.d.

11 september 1963 en, voor zover nodig, tegen de beschikking van de Commissie van 29 juli 1963;

dat verzoeker op 15 april 1964 het beroep 13-64 heeft ingesteld tegen de afwijzing van zijn verzoek van 16 december 1963, welke afwijzing voortvloeit uit het feit dat de administratie niet binnen twee maanden een beschikking had gegeven;

dat de voorzitter van de Commissie op dit verzoek bij brief van 16 april 1964 in hoofdzaak het volgende heeft geantwoord :

„Ik heb de eer U te berichten dat de Commissie niet in staat is aan Uw verzoek gevolg te geven.

U kunt niet op grond van uw permanente functie bezwaar maken tegen de maatregel waarbij U wordt uitgesloten van de waarneming van de functie van Uw hiërarchische meerdere. De aan Uw post verbonden bevoegdheden brengen niet mede dat U het hoofd van de Afdeling IX-A-4 in geval van diens verhinderd vervangt. Aan de nota waarin U „ständiger Stellvertreter des Abteilungsleiters” wordt genoemd, kan, nu zij niet uitgaat van het tot aanstelling bevoegde gezag, deze bevoegdheid niet worden ontleend.

De gewraakte maatregel kan door U evenmin worden bestreden met een beroep op Uw hoedanigheid van ambtenaar met de hoogste anciënniteit in de hoogste categorie en rang. Immers, wanneer artikel 126 van het inwendig reglement in het algemeen aan zodanige ambtenaar de bevoegdheid tot het waarnemen van de functie van diens hiërarchieke meerdere toevertrouwt, dan geldt zulks slechts onder voorwaarde dat de Commissie ter zake niet anders heeft beslist. De door U betwiste maatregelen zijn genomen ter uitvoering van een door de Commissie op 29 juli 1963 in de uitoefening van haar bevoegdheden ex artikel 26 van het inwendig reglement op regelmatige wijze genomen besluit. De Commissie was niet gehouden dit besluit met redenen te omkleden, noch ook om dit te publiceren”;

II — De conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* bij het beroep 109-63 concludeert dat het den Hove behage :

1. nietig te verklaren de stilzwijgende afwijzing van zijn verzoek d.d. 28 augustus 1963;
2. nietig te verklaren zijn aanstelling voorzover hij daarbij werd ingedeeld in rang B 1, salaristrat 6;

3. te verstaan dat de Commissie gehouden is verzoeker met ingang van 1 januari 1962 in te delen in rang A 5 met de salaristrap welke deze indeling rechtens medebrengt;
4. de Commissie te veroordelen om aan verzoeker wegens achterstallige salaris de som van Bfr. 1,— te voldoen, behouden vermeerdering van deze eis in de loop van het geding;
5. de Commissie te veroordelen om aan verzoeker ter vergoeding van geleden onstoffelijke schade de som van Bfr. 1,— te betalen onder gelijk voorbehoud als sub 4;
6. de wederpartij in de proceskosten te evroordelen”;

dat de verzoeker bij repliek deze conclusies in hoofdzaak herhaalt en daarbij nader vordert :

„3 en 4 te verstaan dat de Commissie gehouden is verzoeker opnieuw in te delen in rang A 5 met de salaristrap welke deze indeling rechtens medebrengt, zulks met ingang van 1 januari 1962 of althans van 28 augustus 1963, met alle gevolgen rechtens van dien met name ten aanzien van het achterstallige salaris;

.....

subsidiair te gelasten dat de wederpartij de volgende stukken zal overleggen :

- betalingsopdracht van 18 september 1959, waaruit blijkt dat de installatievergoeding werd berekend als voor een ambtenaar B 6, salaristrap 3;
- de door de heer Blenkers in de jaren 1959 tot 1963 voor het geval van diens afwezigheid aan verzoeker gegeven instructies;
- de op verzoek van de directeur personeelszaken, de heer Morizon, door de Directeur-Generaal Algemeen Beheer gegeven volmacht tot ondertekening (stencil IX/2150/60-F) met betrekking tot het beheer van de begrotingskredieten, waarin verzoeker wordt aangeduid als „stellvertreter der Abteilungsleiter” en waarin op blz. 2 eveneens wordt gezegd dat de „sub 5 en 6 bedoelde machtiging” ook de bevoegdheid inhoudt te tekenen voor andere uitgaven waarvoor de afdeling IX/A/IV mede competent is;
- de algemene volmacht van 18 augustus 1961 aan de afdeling „salarissen en reiskosten” tot het doen van uitgaven ten belope van Bfr. 50 000,— „in Vertretung des abwesenden oder verhinderten Leiters der Abteilung” (in geval van afwezigheid of verhindering van het hoofd van de afdeling);
- de op 3 mei 1960 aan de andere sectiehoofden, de heren Brand, Brus en Schuhmacher, alsmede aan het hoofd van de afdeling de heer Blenkers, gegeven volmacht, waaruit blijkt dat verzoeker krachtens de hem ver-

strekte volmachten geplaatst was tussen het hoofd van zijn afdeling en de andere sectiehoofden;

- het in verband met de vaste aanstelling van verzoeker te zijnen aanzien uitgebrachte rapport betreffende zijn bekwaamheid, prestaties en gedrag in de dienst;
- de taakverdeling d.d. 5 maart 1959 voor het bureau reiskosten;
- het op 12 september 1959 aan de heer Blenkers uitgebrachte rapport over de werkzaamheden van de sectie „reiskosten” en met name blz. 3, sub B - a) waar de nieuwe taken worden aangewezen;
- het antwoord gegeven in verband met het onderzoek naar de omschrijving der functies en taken van 7 januari 1961 (de zogenaamde enquête Ortolli), referentie IX/79/61-F;
- de nota d.d. 20 juni 1961 van de heer Blenkers aan de heer von Göler inzake de „Ergänzende Angaben zum Arbeitsanfall in der abt. IX/A/4”;
- nota van 3 maart 1962 van de heer Blenkers aan de heer von Göler onder de titel „Tätigkeitsbericht der Abteilung IX/A/4”;
- het door de heer Blenkers op 1 oktober 1962 opgestelde rapport onder de titel „Beschreibung der Tätigkeit und des Aufgabenbereichs der A — und B — Beamten der Abteilung IX/A/4”;
- de omschrijving der taken van het personeel van de sectie „reiskosten”, d.d. 28 november 1962, waarin de werkzaamheden van verzoeker worden omschreven;
- de voorstellen van de heer Blenkers, overgenomen door de directeur personeelszaken ter gelegenheid van de opstelling van de jaarlijkse begroting en de aanvullende begrotingen voor de jaren 1960 tot en met 1964, waarbij het creëren wordt verzocht van een nieuwe post A 6 of A 5 dan wel omzetting van de post B van verzoeker in een post A 6 of A 5, zulks gezien zijn hoedanigheid van adjunct-afdelingshoofd;

meer subsidiair, verzoeker toe te laten door getuigen te bewijzen :

1. dat de heer Smulders, Directeur-Generaal Algemeen Beheer, toen hij verzoeker aanraade zijn benoemingsacte zonder voorbehoud te ondertekenen, daarbij tevens heeft verklaard dat de indeling later zou volgen en hij de benoeming dus zonder voorbehoud kon aanvaarden;
2. dat de heer van Göler, directeur personeelszaken, hem in juni 1961 ingevolge de bespreking op 23 en 24 juni te Aken door de voorzitter Hallstein met de Directeur-Generaal Algemeen Beheer gevoerd, heeft verklaard dat verzoeker nr. 1 was op de lijst van ambtenaren die voor de categorie A in aanmerking kwamen en wier positie geregeld moest worden bij de inwerkingtreding van het nieuwe Statuut”.

Overwegende dat *verweerster* in haar verweerschrift concludeert dat het den Hove behage :

- „— het door C. Muller ingestelde beroep als niet ontvankelijk te verwerpen;
- althans het beroep ongegrond te oordelen;
- en verzoekster overeenkomstig de ter zake toepasselijke bepalingen in de proceskosten te veroordelen”;

dat verweerster bij dupliek het eerste punt van haar voormelde conclusies als volgt preciseert :

- „— het beroep niet ontvankelijk te verklaren voor zover het gericht is tegen de benoeming van verzoeker als ambtenaar met rang B 1”.

Overwegende dat *verzoeker* (in de zaak 13-64) concludeert dat het den Hove behage :

- „1. nietig te verklaren de beschikking van de heer van Gronsveld d.d. 11 september 1963, waarbij aan verzoeker de bevoegdheid werd ontnomen als vervanger te fungeren van het hoofd van de afdeling „salarissen en reiskosten”, de heer Blenkers;
2. voor zover bedoelde beschikking genomen zou zijn op grond van een besluit van de Commissie van 29 juli 1963, dit besluit nietig te verklaren;
3. te verstaan dat de Commissie aan verzoeker de som van Bfr. 1,— verschuldigd is wegens door hem geleden onstoffelijke schade;
4. de Commissie in de proceskosten te veroordelen.”;

Overwegende dat *verweerster* concludeert dat het den Hove behage :

- „— het beroep als niet ontvankelijk en als in al zijn onderdelen ongegrond te verwerpen;
- ten aanzien van de kosten te beslissen overeenkomstig de ter zake toepasselijke bepalingen”;

III — Middelen en argumenten van partijen

IN DE ZAAK 109-63

Overwegende dat verzoeker zijn beroep heeft gericht tegen de E.E.G. c.q. de Commissie van die Gemeenschap;

dat hij bij pleidooi heeft verklaard de Europese Economische Gemeenschap niet langer in rechte te willen betrekken;

Ten aanzien van het eerste onderdeel van de eis

(nietigverklaring van de stilzwijgende afwijzing van het verzoek tot indeling of herindeling d.d. 28 augustus 1963),

1. *Schending van artikel 102, § 1 van het Statuut*

Overwegende dat verzoeker meent dat hij, zowel vóór als na de inwerkingtreding van het Statuut en in ieder geval ten tijde dat dit Statuut op hem van toepassing werd verklaard, stilzwijgend minstens rang A 5 had verkregen, daar de door hem uitgeoefende functies overeenstemden met de loopbaan A 4 - A 5;

dat verzoeker bovendien een beroep doet op artikel 102, paragraaf 1, in fine;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat verzoeker nimmer stilzwijgend rang A 5 heeft verkregen, daar artikel 102 uitsluitend ziet op beschikkingen door het tot aanstelling bevoegde gezag in het kader van de procedure tot aanstelling in vaste dienst genomen; dat aan verzoeker rang B 1, salaristrap 5 werd toegekend, hetwelk overeenkomt met de door hem voor de inwerkingtreding van het Statuut verkregen rang;

dat verweerster op het argument ontleend aan artikel 102, paragraaf 1 in fine antwoordt dat de vaste aanstelling van verzoeker in B 1 slechts gewijzigd zou kunnen worden krachtens een in onderling overleg door de Raden van de E.E.G. en de E.G.A. genomen besluit betreffende de harmonisatie der loopbanen en der criteria voor de indeling in de rangen; dat zodanig besluit evenwel niet is genomen;

2. *Schending van artikel 5, in fine van bijlage I tot het Statuut en van het besluit van 29 juli 1963 houdende omschrijving van de werkzaamheden en bevoegdheden*

Overwegende dat verzoeker met een beroep op het arrest van 19 maart 1964 (zaken 20 en 21-63 Mäudet) betoogt dat hij kan

volstaan met aan te tonen dat de ten tijde van de inwerkingtreding van het Statuut en ook nadien tot zijn post behorende werkzaamheden blijkens bijlage I van het Statuut en de in artikel 5, in fine bedoelde omschrijving der werkzaamheden (gegeven op 29 juni 1963) met de loopbaan A 4-A 5 overeenstemmen; dat hij meent niet slechts aan één der bij de omschrijving der werkzaamheden gestelde vereisten te voldoen, doch aan drie, ja zelfs aan alle;

Overwegend dat verweerster antwoordt dat de door verzoeker als hoofd van de sectie „reiskosten” uitgeoefende werkzaamheden die zijn van een hoofdassistent met rang B 1; dat het feit dat hij de titel heeft gevoerd van „adjunct hoofd van de afdeling” en de omstandigheid dat hij door het hoofd van de afdeling als diens plaatsvervanger was aangewezen, hem geen aanspraak verleenden op de rang van adjunct-hoofd van de afdeling; dat ook indien de door verzoeker ten aanzien van zijn werkzaamheden gegeven kwalificatie juist zou zijn dit niets vermag tegen het feit, dat in het organigram van de afdeling „salarissen en reiskosten” geen post A 5 voorkomt;

Overwegende dat verzoeker hiertegen aanvoert dat op de begroting een voldoende aantal posten A 5 is voorzien; dat in ieder geval sedert 1 januari 1962 talrijke posten A 5 vacant werden verklaard; dat, wat hiervan ook zij, de indeling van een ambtenaar volgens de jurisprudentie van het Hof een recht is; dat verzoeker hieraan toevoegt dat hij geen bevordering verlangt, maar zijn indeling overeenkomstig artikel 102;

Overwegende dat verweerster ten slotte nog opmerkt dat de overgang van een categorie naar een andere slechts plaats kan vinden na een vergelijkend onderzoek;

Tweede onderdeel van de eis

(nietigverklaring van de benoeming in rang B 1)

Overwegende dat verzoeker dit onderdeel van zijn vordering op gelijke overwegingen doet steunen; dat hij hieraan evenwel toe-

voegt dat het beginsel van de goede trouw, in acht te nemen op het stuk van termijnen en tardiviteit (arrest 18-63 van 19 maart 1964, Schmitz-Wollatz), zich ertegen verzet dat de Commissie zich jegens verzoeker op verval van rechten beroept, nu zij zelf — door de omschrijving der werkzaamheden niet tijdig te geven — verzoeker in onwetendheid heeft gelaten omtrent de omvang van zijn rechten;

dat verzoeker met een beroep op de beslissing van het Hof, dat de vaste aanstelling van de indeling kan worden onderscheiden, meent gerechtigd te zijn om indeling te verzoeken ook nadat hij reeds vast is aangesteld; dat de Commissie het ter zake door verzoeker ingestelde administraties beroep impliciet heeft afgewezen en daardoor aanleiding heeft gegeven tot het onderhavige geding; dat in ieder geval het feit, dat verzoeker zijn aanstelling heeft aanvaard, voor de toekomst geen verval van rechten met zich kon brengen;

Overwegende dat verweerster hiertegen aanvoert dat deze eis tardief is gedaan, daar de akte van aanstelling op 18 december 1962 aan verzoeker werd betekend; dat, wat hiervan ook zij, deze benoeming in overeenstemming was met artikel 102 van het Statuut gelijk dit door het Hof in het arrest Maudet werd geïnterpreteerd;

Het derde en het vierde onderdeel van de eis

(vaststelling dat de Commissie gehouden is verzoeker in rang A 5 in te delen en de salaristrap welke deze rechtens medebrengt, zulks met ingang van 1 januari 1962 of althans 28 augustus 1963)

Overwegende dat verzoeker verklaart dat hij van het Hof niet verlangt dat het zijn bevoegdheid zal overschrijden; dat hij beweert slechts een principiële beslissing te verlangen;

Overwegende dat verweerster hiertegen aanvoert dat het Hof binnen het kader van het onderhavige beroep slechts een maatregel nietig kan verklaren, het daarbij aan de Commissie overlatende

onder haar eigen verantwoordelijkheid — en gelet op de overwegingen waarop de eventuele nietigverklaring steunt — daaraan de nodige gevolgen te verbinden;

Het vijfde onderdeel van de eis

(betaling van Bfr. 1,— wegens geleden onstoffelijke schade)

Overwegende dat verweerster stelt dat verzoeker de wettelijke grondslag van zijn eis niet heeft uiteengezet (artikel 38, paragraaf 1, van het reglement voor de procesvoering);

Overwegende dat verzoeker preciseert dat de nalatigheid welke hij het Hof verzoekt te wraken, gelegen is in het feit dat de Commissie nagelaten heeft hem in te delen gelijk zij overeenkomstig artikel 102 van het Statuut gehouden was te doen, dat hij door deze omissie een onstoffelijke schade heeft geleden ter zake waarvan hij een vergoeding verlangt van Bfr. 1,— tenzij het Hof zou menen dat de uitspraak op de overige onderdelen van de eis verzoeker reeds genoegdoening verschaft;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat verzoeker zelfs geen poging heeft gedaan om aan te tonen dat de nalatigheid waaraan de Commissie zich zou hebben schuldig gemaakt een onrechtmatig, de aansprakelijkheid van de Gemeenschap medebrengend, niet-handelen zou zijn; dat verzoeker op regelmatige wijze is ingedeeld in een rang welke overeenstemt met de normaliter door hem uitgeoefende functies;

IN DE ZAAK 13-64

De ontvankelijkheid

1. *Aard en voorwerp der bestreden beschikkingen*

(beschikking-Van Gronsveld van 11 september 1963 en beschikking van de Commissie van 29 juli 1963)

Overwegende dat volgens de verzoeker de *status* van een ambtenaar (het materiële begrip) niet uitsluitend voortvloeit uit het *Statuut* (het formele begrip); dat het gaat om de vraag of krachtens artikel 26 van het Reglement van orde van de Commissie rechten of voordelen kunnen ontstaan welke slechts bij een bijzondere procedure teniet kunnen worden gedaan;

Overwegende dat de bestreden beschikkingen volgens verweerster naar haar aard en voorwerp niet met een beroep ex artikel 91 van het Statuut kunnen worden aangevallen; dat zij immers niet gegeven zouden zijn op grondslag van het Statuut, doch uitsluitend krachtens artikel 26 van bedoeld Reglement van orde hetwelk slechts zou zien op de organisatie van de diensten der Commissie; dat geen enkele ambtenaar bevoegd zou zijn de uit dien hoofde genomen beschikkingen te bestrijden, tenzij daaruit duidelijk de bedoeling zou blijken de loopbaan van bepaalde ambtenaren te schaden;

2. *De vraag of verzoeker het vereiste recht en belang heeft de onderhavige beschikkingen te bestrijden*

Overwegende dat volgens verweerster verzoeker zowel het recht als het wettelijk belang mist ter wraking van de beschikkingen waarbij hij werd uitgesloten van de bevoegdheid zijn hiërarchische meerdere te vervangen; dat artikel 26 van het Reglement van orde de ambtenaar niet het recht toekent zijn meerdere in geval van diens verhindering te vervangen, daar het de Commissie de discretionaire bevoegdheid toekent een ambtenaar voor deze vervanging aan te wijzen;

dat wanneer artikel 7, paragraaf 2, van het Statuut voor de ambtenaar de mogelijkheid voorziet om ad interim een ambt te vervullen hetwelk bij een hogere loopbaan van zijn categorie of groep behoort dan waarin hij is geplaatst, het hier niet betreft een recht maar een aan de ambtenaar opgelegde verplichting;

dat, ook indien het vervangen van zijn meerdere tot de permanente functies van verzoeker behoorde, hij niettemin aan het

Statuut geen enkel recht kan ontlennen om de wettigheid te betwisten van een beschikking waarbij hem deze bevoegdheid indirect wordt ontnomen, tenzij deze beschikking een vexatoire maatregel of gecamoufleerde sanctie zou inhouden en niet op grond van overwegingen van dienstbelang gerechtvaardigd zou zijn; dat slechts het opdragen aan verzoeker van een lagere functie dan die welke met zijn rang overeenkomt, onregelmatig geacht zou moeten worden; dat artikel 7, paragraaf 1, er zich geenszins tegen verzet dat om redenen van dienstbelang — welke het tot aanstelling bevoegde gezag discretionair mag waarden — deze bevoegdheden worden uitgebreid, gewijzigd of beperkt, dat de vervanging van een meerdere in geval van diens verhindering niet geacht mag worden inherent te zijn aan de functie overeenstemmende met het ambt van welke ondergeschikte ambtenaar dan ook;

Overwegende dat verzoeker repliceert dat het geschil juist betreft de strekking van de in artikel 26 van het Reglement van orde geformuleerde uitzondering („behoudens andersluidend besluit van de Commissie”); dat het voor de beantwoording van de vraag of de vervanging een aan het ambt inherent privilege dan wel een eenvoudige verplichting vormt, noodzakelijk is het geschil ten principale (en dit geldt ook voor de zaak 109-63) te onderzoeken en na te gaan of verzoeker werd aangesteld als adjunct van het hoofd der afdeling en of hij in die functie tot op het tijdstip der bestreden beschikkingen werd gehandhaafd; dat, zo dit laatste het geval mocht zijn, hij adjunct-hoofd van de afdeling zou zijn en, daar hij aldus in categorie A zou zijn geplaatst, dan ook zou beantwoorden aan de in artikel 26 van het Reglement van orde gestelde eisen;

dat verzoeker nog een verdere overweging toevoegt ten bewijze van zijn belang om toepassing van voornoemd artikel 26 te verlangen; dat toch in geval hij slechts na een vergelijkend onderzoek of krachtens een bevordering in rang A 5 zou kunnen worden ingedeeld, althans op het door hem uitgeoefende interim acht zou moeten worden geslagen (Conclusie A. G. Roemer in de zaak-Raponi, 26-63; vergelijk eveneens de zaak-Pascale 97-63);

Ten principale

Eerste middel : onbevoegdheid

(de heer van Gronsveld, Directeur-Generaal Algemeen Beheer ad interim, miste de vereiste bevoegdheid tot het nemen van de aan verzoeker op 11 september 1963 medegedeelde beschikking)

Overwegende dat volgens verzoeker de Commissie geen enkele beschikking, genomen krachtens punt V, C, 3, van het proces-verbaal van haar 238ste bijeenkomst van 29 en 30 juli 1963 heeft overgelegd; dat artikel 27 van het Reglement van orde weliswaar voorziet dat de Commissie haar leden en haar ambtenaren de bevoegdheid kan verlenen tot het nemen van alle maatregelen, of een gedeelte daarvan, welke voor de voorbereiding en uitvoering van haar besluiten nodig zijn, doch verweerster evenmin het besluit produceert waarbij aan de Directeur-Generaal Algemeen Beheer (of zijn adjunct) de bevoegdheid zou zijn gegeven de in het besluit van 29 juli 1963 bedoelde ambtenaren aan te wijzen;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat verzoeker, ingedeeld in categorie B, de bevoegdheid tot het vervangen van het hoofd der afdeling „salarissen en reiskosten” niet heeft verloren krachtens de beschikking van de heer van Gronsveld, doch uit hoofde van het door de Commissie in haar 238ste bijeenkomst van 29 juli 1963 genomen besluit;

dat verweerster stelt, dat de heer van Gronsveld verzoeker bij de bestreden handeling slechts kennis heeft gegeven van het feit, dat de heer Zeilmaker ingevolge bovenbedoeld besluit als plaatsvervanger van de heer Blenkers was aangewezen; dat de Directeur-Generaal Algemeen Beheer stellig tot het doen van deze kennisgeving bevoegd was; dat de Commissie geenszins gehouden was van haar besluit d.d. 29 juli 1963 af te wijken en een andersluidende beschikking te geven strekkende tot het handhaven van verzoeker in zijn functie van plaatsvervanger, zulks hoewel hij niet tot categorie A behoort;

Tweede middel : schending van wezenlijke vormvoorschriften

(artikel 162, tweede lid, E.E.G.-Verdrag en van artikel 26 van het Reglement van orde van de Commissie)

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat het besluit van 29 juli 1963 van algemene aard is; dat hij echter stelt dat dit besluit, nu het derogeert aan artikel 26, in dezelfde vorm gegeven had moeten worden als het Reglement van orde van de Commissie; dat de auteurs van het Verdrag de openbaarmaking van bedoeld Reglement hebben voorgeschreven om te verhinderen dat deze tekst bij niet gepubliceerde besluiten zou worden gewijzigd;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat voormeld besluit van 29 juli 1963, hoewel van algemene strekking, niet een derogatie aan artikel 26 van het Reglement van orde inhoudt doch slechts een toepassing daarvan; dat het Reglement door dit besluit niet werd gewijzigd of aangevuld; dat het besluit derhalve niet in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen behoefde te worden opgenomen;

Derde en vierde middel : schending van het beginsel van verkregen rechten en détournement de pouvoir

Overwegende dat verzoeker hier verwijst naar zijn betoog in de zaak 109-63; dat de bestreden beschikking zijn recht om in zijn functie en bevoegdheden te worden gehandhaafd, zou miskennen; dat deze miskennis voor hem een nadeel zou inhouden, daar krachtens de artikelen 102 en 5, in fine, zijn indeling afhankelijk zou zijn van de in werkelijkheid door hem uitgeoefende functie;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat verzoeker nimmer werd aangesteld tot de permanente waarneming van de functie van adjunct-hoofd van de afdeling „salarissen en reiskosten”, daar de stukken, waarop verzoeker zich ten bewijze van het feit dat hij deze functie inderdaad uitoefende beroept, niet afkomstig zijn van het tot aanstelling bevoegde gezag en dus op zich zelf niet voldoende waren ter verkrijging van de hem beweerdelijk toekomende hoedanigheid;

Overwegende dat verzoeker repliceert dat er voor de inwerkingtreding van het Statuut nog geen tot aanstelling bevoegd gezag bestond; dat hij in zijn functie van adjunct-hoofd van de afdeling gehandhaafd bleef met medewerking van de hoogste instanties der Commissie en dus met hun goedvinden;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat verzoeker slechts op grond van een feitelijke situatie gedurende zekere tijd met de vervanging van zijn hiërarchische meerdere in geval van diens verhindering was belast (vergelijk de zaak 109-63);

Overwegende dat volgens verzoeker zijn verkregen rechten zijn miskend; dat men weliswaar de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen een ambtelijke status heeft willen toekennen, doch dat de toe te passen beginselen niettemin ten dele dezelfde zijn gebleven als voorheen; dat het niet in strijd zou zijn met de gezonde toepassing van het begrip „verkregen rechten” om aan te nemen dat het recht op een bepaalde rang de handhaving medebrengt van zekere daaraan verbonden voordelen en met name van het recht om de hiërarchische meerdere te vervangen;

Overwegende dat verweerster hierop antwoordt dat, ook indien het vervangen van zijn meerdere tot de permanente functies van verzoeker behoord zou hebben, hij zich niettemin niet op enig verworven recht tot handhaving van die bevoegdheid zou kunnen beroepen; dat vanaf de inwerkingtreding van het Statuut de positie der ambtenaren uitsluitend door het Statuut werd geregeerd;

IV — Procedure

Overwegende dat het proces het normale verloop heeft gevolgd; dat er geen aanleiding werd gevonden tot het openen van een instructie;

dat de Advocaat-Generaal ter terechtzitting van 16 november 1964 heeft geconcludeerd tot verwerping van de beroepen 109-63 en 13-64, daar de daarbij ingestelde vorderingen naar zijn oordeel deels niet ontvankelijk, deels niet gegrond zijn;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT*Aanduiding van de partij tegen wie het beroep is gericht*

Overwegende dat verzoeker het beroep 109-63 heeft gericht tegen de Europese Economische Gemeenschap, c.q. de Commissie van die Gemeenschap;

Overwegende dat hij bij pleidooi evenwel uitdrukkelijk heeft verklaard de Gemeenschap als zodanig niet langer in rechte te willen betrekken;

dat de gevoegde beroepen 109-63 en 13-64 derhalve geacht moeten worden tegen de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap gericht te zijn;

Het beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 12 juni 1962 waarbij C. H. Muller werd ingedeeld in rang B1, salaristrap 6

Overwegende dat verzoeker allereerst vordert de „nietigverklaring van zijn aanstelling voor zover hij daarbij werd ingedeeld in rang B1, salaristrap 6”;

dat deze vordering slechts strekt tot nietigverklaring van het gedeelte der door de Commissie op 12 juni 1962 gegeven — en op 18 december 1962 betekende — beschikking tot aanstelling in vaste dienst, waarbij verzoeker werd ingedeeld in rang B1, salaristrap 6;

Overwegende evenwel dat het administratieve beroep van verzoeker is vervat in een brief van 29 augustus 1963;

dat het daaropvolgende rechterlijke beroep op 23 december 1963 bij het Hof aanhangig werd gemaakt;

dat ingevolge artikel 91 van het Statuut van de Ambtenaren de beroepen moeten worden ingesteld binnen 3 maanden na de dag waarop het besluit ter kennis van de betrokkene wordt gebracht;

dat de beroepstermijn derhalve in casu was verstreken;

dat, nu verzoekers recht tot het instellen van een actie tegen genoemde beschikking 12 juni 1962 vervallen is, dit onderdeel van zijn beroep niet ontvankelijk is;

Het beroep tot nietigverklaring van de stilzwijgende weigering verzoekers indeling te herzien en de vordering tot vaststelling van de verplichting van de Commissie verzoeker in een bepaalde rang in te delen

Overwegende dat verzoeker voorts vordert dat het Hof zal „verstaan dat de Commissie gehouden is hem met ingang van 1 januari 1962, of althans van 28 augustus 1963, in te delen in rang A 5 met de salaristrap welke deze indeling rechtens medebrengt...”;

dat verzoeker bovendien bij brief van 28 augustus 1963 heeft verzocht met terugwerkende kracht tot 1 januari 1962 als hoofd-administrateur te worden aangesteld in de loopbaan A 4 - A 5;

dat het feit dat de Commissie gedurende de in artikel 91 van het Statuut bedoelde termijn niet op dit verzoek heeft beschikt de betekenis heeft van een stilzwijgende afwijzing;

Overwegende dat, tenzij zich een wezenlijk novum voordeed, de Commissie niet gehouden was op een onaantastbaar geworden beschikking terug te komen;

dat verzoeker in casu zodanig novum ziet in het besluit van de Commissie van 29 juli 1963 ter vaststelling van de tabel houdende de omschrijving van de aan ieder ambt verbonden werkzaamheden en bevoegdheden, welk besluit ter kennis van het personeel werd gebracht in de „Mededelingen aan het personeel van de E.E.G.-Commissie” no. 54 van 2 oktober 1963;

dat verzoeker zich ter ondersteuning van zijn vordering beroept op de in die tabel gegeven omschrijving der werkzaamheden van een hoofdadministrateur welke hij op zijn ambt toepasselijk

acht en op grond waarvan een herziening van zijn indeling gerechtvaardigd zou zijn;

Overwegende dat de openbaarmaking van deze tabel inderdaad door verzoeker beschouwd mocht worden als een novum van voldoende gewicht om aan de Commissie een indeling overeenkomstig de nieuwe bepalingen te verzoeken;

dat hij derhalve ontvangen kan worden in dit onderdeel van zijn beroep strekkende tot de nietigverklaring van de stilzwijgende afwijzing van zijn verzoek van 28 augustus 1963 en tot vaststelling van de verplichting der Commissie hem opnieuw in te delen;

Overwegende, ten principale, dat verzoeker beweert het ambt te bekleden hetzij van adjunct-hoofd ener afdeling, hetzij van hoofd ener, met een afdeling gelijkstaande, sectie, hetzij van een ambtenaar belast met een creatieve functie, hetzij van hoofd van een gespecialiseerde dienst, een en ander overeenkomstig bovenbedoelde omschrijving der ambten;

dat hij meent dat de Commissie met haar weigering hem de met zijn ambt overeenstemmende rang toe te kennen artikel 5 in fine, van bijlage I tot het Statuut, alsmede de beschikking van 29 juli 1963 heeft geschonden;

Overwegende allereerst dat het tot aanstelling bevoegde gezag de heer Muller niet met de functie van afdelingshoofd heeft belast;

dat bovendien uit de processtukken niet blijkt dat verzoeker een afdelingshoofd permanent zou hebben bijgestaan of vervangen;

Overwegende dat evenmin is gebleken dat verzoeker de functie heeft vervuld van hoofd ener, met een afdeling gelijkstaande, sectie, noch ook dat hij met creatieve taken was belast;

dat de hem toevertrouwde functie dient te worden gewaardeerd gelet op de door hem in feite verrichte werkzaamheden en alsdan niet blijkt dat hij aan het hoofd stond van een administratieve

enheid welke — gezien de aard harer taak — gelijkgesteld kan worden met een „sectie” in de zin van de omschrijving der ambten;

dat hij in het integratierapport werd aangeduid als „hoofd-assistent” voor de behandeling van de reiskosten;

dat zijn werkzaamheden, bestaande in het opmaken van afrekeningen voor deze kosten, hoe gecompliceerd die ook mogen zijn, niettemin geen initiatieven of verantwoordelijkheden van bijzondere dan wel creatieve aard met zich plegen te brengen;

Overwegende dat verzoeker evenmin hoofd van een gespecialiseerde dienst is, daar in de ambtelijke sector waartoe hij behoort, slechts zuiver administratieve, niet-technische, werkzaamheden worden verricht;

Overwegende ten slotte dat verzoeker een stuk heeft overgelegd waarin de Commissie — ter motivering van een tot de Raad van Ministers gericht verzoek tot verkrijging van begrotingskredieten voor het jaar 1964 — tot uitdrukking heeft gebracht dat zij de functie van verzoeker beschouwt als te behoren tot de categorie A;

Overwegende evenwel dat zodanig intern administratief stuk — bedoeld om bij begrotingsautoriteiten de organisatorische verbetering van een dienst te bewerken — op zich zelf rechtens niet de erkenning inhoudt van verzoekers' aanspraak op bedoeld ambt;

Overwegende dat uit al deze gegevens blijkt dat de Commissie, met haar stilzwijgende weigering verzoeker opnieuw in te delen, geen enkele tekst heeft geschonden en zij niet gehouden was verzoeker in rang A 5 in te delen;

dat dit onderdeel van het beroep derhalve ongegrond is;

De vordering tot voldoening van achterstallig salaris en tot schadevergoeding

Overwegende dat verzoeker betaling vordert van achterstallig salaris, alsmede schadevergoeding;

Overwegende dat, nu de vorderingen ten principale, hetzij niet ontvankelijk, hetzij ongegrond werden geoordeeld, deze onderdelen van het beroep niet kunnen slagen;

Het beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de heer van Gronsveld, waarbij aan verzoeker de bevoegdheid werd ontnomen tot vervanging van het hoofd van de afdeling „reiskosten en salarissen”

Overwegende dat de heer van Gronsveld, Directeur-Generaal Algemeen Beheer ad interim, bij een nota van 11 september 1963 aan verzoeker heeft medegedeeld, dat „op grond van de beschikking van de Commissie van 29 juli 1963 de functie van het hoofd van de afdeling ‚salarissen en reiskosten’, de heer Blenkens, gedurende diens verlof door het hoofd van de Afdeling ‚Organisatie’, de heer Zeilmaker, zal worden waargenomen”;

dat verzoeker de nietigheid van de in die nota neergelegde beschikking inroept;

Overwegende evenwel dat bedoelde mededeling, door de heer van Gronsveld aan verzoeker gedaan, slechts een toepassing vormt van het besluit van de Commissie;

dat nu tegen deze mededeling op zich zelf—dat wil zeggen los van het besluit waarvan zij slechts de toepassing vormt—een gegronde grief niet werd voorgedragen, dit onderdeel van het beroep moet worden verworpen;

De vordering tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 29 juli 1963

Overwegende dat verzoeker de nietigheid inroept van het besluit van de Commissie van 29 juli 1963, waarbij zij heeft bepaald, dat overeenkomstig de statutaire bepalingen en inwendige reglementen bij die afdelingen of diensten welke slechts één ambt in de categorie A tellen, de vervanging van de op deze post werkzame ambtenaren zal geschieden door een ambtenaar in de categorie A van een andere afdeling of dienst;

Overwegende dat het onderhavige besluit een algemene maatregel is ter organisatie van de diensten waarvoor uitsluitend de Commissie verantwoordelijk is;

dat zodanige maatregelen niet bezwarend kunnen zijn in de zin van artikel 91 van het Statuut en derhalve niet met het onderhavige beroep kunnen worden bestreden;

dat dit onderdeel van het beroep derhalve niet ontvankelijk is;

De vordering tot betaling van Bfr. 1,— ter vergoeding van geleden onstoffelijke schade

Overwegende dat de vordering tot betaling van Bfr. 1,— ter vergoeding van geleden onstoffelijke schade derhalve evenmin ontvankelijk is;

Ten aanzien van de kosten

Overwegende dat, nu geen der door verzoeker voorgedragen middelen kon slagen, hij in de proceskosten zal moeten worden verwezen, met uitzondering evenwel van de door de Commissie gemaakte kosten, zulks overeenkomstig artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord partijen in haar pleidooien;

Gehoord de conclusies van de Advocaat-Generaal;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap;

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap en inzonderheid op de artikelen 5, 91, 102 en bijlage I;

Gelet op het reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en inzonderheid op artikel 69,

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

Rechtdoende,

1. Verwerpt de gevoegde beroepen 109-63 en 13-64 zijnde deels niet ontvankelijk, deels ongegrond;
2. Veroordeelt verzoeker in de proceskosten met de uitzondering van de door de Commissie gemaakte kosten;
3. Ontzegt het meer of anders gevorderde.

Aldus door het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op zestien december negentienhonderdvierenzestig.

DONNER

LECOURT

MONACO

Uitgesproken ter openbare zitting gehouden te Luxemburg op zestien december negentienhonderdvierenzestig.

De President van de Tweede Kamer,

A. M. DONNER

De Griffier

A. VAN HOUTTE